

„Karhaj ma, Pane...“

Suspírium: „Viem, Hospodin, že človek nemá v moci svoju cestu, že nikto, kto chodí, neusmerňuje svoje kroky. Karhaj ma, Hospodin, ale mierne, nie vo svojom hneve, aby si ma nezničil.“ (Jer 10,23-24) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 457. 1. verš: „Upokoj sa, drahý Sion,...“

Pozdrav: „Hospodin je Boh zástupov, Hospodin je jeho meno. Ty sa teda navráť k svojmu Bohu, zachovávaj milosrdenstvo a spravodlivosť, dychtivo očakávaj svojho Boha bez prestania!“ (Oz 12, 6-7) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Druhom liste apoštola Pavla Korintňanom v 6. kapitole v treťom, deviatom a desiatom verši takto:

„o všetkom sa odporúčame ako Boží služobníci: [...] ako neznámi, a predsa dobre známi, ako umierajúci a, hľa, žijeme, ako trestaní, a predsa nie sme vydaní smrti, ako neustále zarmucovaní, no predsa sa radujeme, ako chudobní, a predsa mnohých obohacujeme, ako tí, čo nič nemajú, a predsa majú všetko.“ (IIK 6,3.9-10) Amen. **Prosím, zaujmite si svoje miesta.**

Pieseň: Chválospev č. 457. 2-5. verše: „Keď sa more búri, vzdúva,...“

Vzdych: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista, ktorý seba samého vydal za naše hriechy, aby nás vytrhol z terajšieho zlého veku podľa vôle Boha, nášho Otca. Jemu sláva na veky vekov.“ (Gal 1,3-5) Amen.

Lekcia: Kniha Žalмов 38. kapitola

„Dávidov žalm na spomienku. Hospodin, netrestaj ma vo svojom hneve, nekarhaj ma vo svojom rozhorčení. Veď tvoje šípy uviazli vo mne a tvoja ruka doľahla na mňa. Pre tvoj hrozný hnev niet zdravého miesta na mojom tele, ani moje kosti nie sú v poriadku pre môj hriech. Veď previnenia mi prerástli cez hlavu. Je to ťažké bremeno, ťažšie, než unesiem. Páchnu a hnisajú mi rany pre moju nerozvážnosť. Zohnutý som a veľmi sklúčený, smutne sa vlečiem celý deň, lebo mám bedrá celkom zapálené a zdravého miesta niet na mojom tele. Som otupený a nesmierne zdruvený, kvíliacim srdcom nariekam. Pane, predostrel som ti každé svoje želanie a moje vzdychanie nie je skryté pred tebou. Srdce sa mi prudko rozbúchalo. Sila ma opustila. A svetlo mojich očí? Aj to zhaslo. Moji milí a priatelia neuniesli moju chorobu. Moji príbuzní stoja obďaleč. Tí, čo za mnou sledia, nastavili mi pascu. Tí, čo mi chcú zle, radili sa, ako ma zničia. Celé dni vymýšľajú úklady, ale ja som ako hluchý. Nepočujem. Som ako nemý, čo ústa neotvorí. Som ako človek, čo nepočuje, a nevie sa brániť ústami. Hospodin, teba

očkávam. Pán, môj Boh, ty mi odpovieš. Preto som mohol povedať: „Nech sa už neradujú nado mnou a keď sa potknem, nech sa nevystatujú nado mnou.“ Veď už takmer padám a moja bolesť trvá ustavične. Preto vyznávam svoju vinu a trápim sa pre svoj hriech. Moji nepriatelia sú živí a mocní. Mnoho je tých, čo ma neprávom nenávidia, odplácajú sa mi zlým za dobré a napádajú ma za snahu o dobro. Hospodin, neopušť ma! Bože môj, nevzďaľuj sa odo mňa! Ponáhľaj sa mi na pomoc, Pán, moja spása!

Nech Pán Boh požehná čítanie, počúvanie a zachovávanie Jeho slova v našich srdciach. V Duchu a v pravde modlime sa.

Modlitba:

S Tvojou pomocou, Spravodlivý Bože náš v Pánovi Ježišovi Kristovi, sme opäť v spoločenstve Tvojho ľudu, pretože potrebujeme posolstvo. V Tvojom slove prebýva bohatstvo, ktoré hory prenáša. Vyznávame Ti, že naše duše boli veľakrát počas týždňa nehybné, ochrnuté, vyschnuté a nemohli dorásť, aby priniesli stonásobné ovocie na Tvoju slávu a v prospech našich bratov a sestier. Sme slabí, milostivý Pane. Smútime, náš vzkriesený Ježiš. Cítíme sa stratení. Cítíme sa zatrpknutí. Sme tu bez smeru pred Tebou, náš život nie je v poriadku a za všetkým vidíme len seba. Odpušť nám tento postoj, Pane života! Buď potravou našich duší, aby sme vedeli, že Tvoja uzdravujúca láska sa nám ponáhľa na pomoc, vzkriesi nás z mŕtveho stavu našich sebeckých životov a obklopí nás zázrakom milosrdenstva, ktoré prichádza iba zhora. Nech nás, Pane, tvoja láska unesie, odnesie nás odtiaľto na orlích krídlach, aby nás nádej nezahanbila, ale posilnila v časoch ťažkostí. Kriste náš, pomôž, neopúšťaj nás, zostaň naším patrónom, aby sme žili s Tebou a skrze Teba. Nauč nás, že Tvoje slová pokarhania sú pre naše dobro. Postav sa tak hrozný a veľký Pán, aby napomenutie pôsobilo tam, kde má, a Tvoje požehnanie dopadlo na nás. Áno, Pane, nech je všetko tak, ako Ty chceš. Amen.

Pieseň: Žalm č. 86: 1-4. verše: „Pane, nakloň ucho svoje...”

Prosím, zaujmite si svoje miesta

Vzdych: „Hospodin, počuj moju modlitbu, počúvaj moje úpenlivé prosby, odpovedz mi pre svoju pravdu, pre svoju spravodlivosť. Hospodin, pre svoje meno zachováš ma nažive, pre svoju spravodlivosť ma vyvedieš z úzkosti.“ (Žalm 143,1.11) Amen.

Biblický text: List Židom 12. kapitola 5-11. veršov

Slovo Božie, na základe ktorého Vám zvestujem radostnú zvesť evanjelia skrze Ducha svätého je zapísané v Liste Židom v dvanástej kapitole od piateho po jedenásty verš nasledovne:

„A zabudli ste na povzbudenie, ktoré sa vám prihovára ako synom: Syn môj, nepohrdaj Pánovou výchovou, ani neklesaj, keď ťa karhá, lebo koho Pán miluje, toho prísne vychováva a trestá každého, koho prijíma za syna. Vytrvajte v tom, čo slúži na výchovu, lebo Boh s vami zaobchádza ako so synmi. A ktorého syna otec nevychováva prísne? Ak ste bez takej výchovy, na ktorej majú účasť všetci, potom nie ste synovia, ale ako nemanželské deti. Veď aj naši telesní otcovia boli prísnymi vychovávateľmi a vážili sme si ich. Vari sa nepodriadime omnoho viac Otcovi duchov, aby sme mali život? Otcovia nás krátky čas vychovávali prísne a tak, ako sa im to videlo správne, no on nás vychováva nám na úžitok, aby sme mali účasť na jeho svätosti. Pravda, nijaká prísna výchova v tej chvíli sa nezdá radostná, ale trpká; neskôr však prináša ovocie pokoja a spravodlivosti tým, ktorých vycvičila.“

Milí bratia a drahé sestry, kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi Kristovi!
Vzťah otca a syna je vzťahom lásky. Otec je vychovávateľom a učiteľom, ktorý musí často používať tvrdé metódy pri vývoji vlastného dieťaťa. Áno, mnohé rodiny potrebujú šok: „PREČO SOM TO TERAZ DOSTAL?“ Ten detský údiv je potrebný. Dieťa nie vždy rozumie dobrému slovu a ako konštatuje pisateľ Knihy Prísloví, *„veď [dieťa] nezomrie, keď ho udrieš prútom.“ (Prísl 23,13)*“ od vykonaného trestu, pretože neexistuje nezmyselný trest. Všetko má viesť k lepšiemu. Boh s nami zaobchádza ako so svojimi synmi. Za Jeho každým slovom a činom je výchovný zámer. Snaží sa pristupovať s úmyslom zlepšiť nás. Aký je však rozdiel medzi Božím a ľudským vzdelávaním? Pánovo pokarhanie je účinnejšie. Kým pozemská výchova môže mať viacero následkov, o ktorých čítame aj v Božom slove, Pánovo pokarhanie má jeden cieľ: zahanbím sa a budem žiť. Zatiaľ čo pozemské vzdelanie je vyčerpané v úcte, nebeské vzdelanie je súčasťou pravého a jasného cieľa, a to skutočného života. Takto hovorí Ježiš svojim učeníkom a Evanjelista Ján nám to ako svedectvo Božie sprostredkuje: *„aby mali život (Jn 10,10)“*. Totiž nielen biologický, teda nielen existenciu, prvok sebazáchovy, ale večný život, teda o ktorom píše aj prorok Abakuk: *„Veril som, teda žijem.“* (pozri Hab 2,4; Žid 10,38-39) Drahí bratia a milé sestry! Keď čítame o karhaní a napomenutí Božom vo Svätom Písme, všimajme si obraz skutočného

otca. Odkrýva sa nám obraz pravého otca. Nielen miluje, ale aj karhá. Formuje, usmerňuje, vedie, hovorí, kam mám ísť. Môj Otec je múdrejší ako ja. Môj Otec je mocnejší ako ja. Môj Otec je neomylný, na rozdiel odo mňa. Môj Otec chce moje dobro, nie dobro pre seba. Môj Otec je silný Boh, nie ako ja. Môj Otec je svetlo, nie ako ja. Môj Otec sa raduje aj v údolí tieňa smrti. Môj Otec je inkluzívny a prijímajúci. Môj Otec je pravdivý, nie taký, aký som ja. On to vie lepšie. On naozaj vie. Má o mne dostatok vedomostí. Človek sa však zdráha, hovorí nie a je v protismere. Nechceme a nevieme prijať Pánovo karhanie. Napomenutie Božie prežívame ako najťažšiu ťarchu. Vo Svätom Písme nie je žalm, ktorý by zniesol pokarhanie Pána týkajúce sa osobného života. Všetky kajúce žalmy pohrdajú Božím napomenutím. Takí sme. Kým pozemská výchova trvá krátko a vykonáva ju hlava rodiny podľa vlastných predstáv, učenie a výchova Pána si vyžaduje celý život. Pán má nad nami dlhodobý dohľad, pretože On osobne má svoj vlastný tréningový plán. Hovorí: „*Hľa, človek!*“ (Jn 19,6) Vie, že to bude prospešné, pretože Majster šiel pred nami. Od začiatku vidí, že sa oplatí zapojiť, pretože človek musí prejsť procesom očisty. Kto nie je umytý Ježišovou krvou, nepatrí JEMU! Sám Ježiš hovorí trpiacemu človeku, na ktorého sa nikto nemôže pozeráť, nieto mu ešte pomôcť: „*Chcem, buď čistý!*“ (Mt 8,3) Drahí bratia! Potrebujeme obrovskú pec a v nej vysokú teplotu, aby sme sa očistili. Na spálenie všetkých nečistôt je potrebná žiara v ohni. Potrebujeme sa zúčastniť búrok i tmy, aby sme si uvedomili, že sila spiaceho Krista je rovnaká ako sila Toho, Ktorý bdie. Musíme byť prítomný vo víchrici, aby sme videli, Kto chodí po mori? Všetky slová 38. žalmu sú trpké a bolestné, ale točia sa len okolo jedného: „Netrestaj ma Pane!“ David dobre vie, že nie je nič desivejšie ako pomstychtivý Boh. „*Hrozné je padnúť do rúk živého Boha.*“ (Žid 10,31). Sila Pána je úžasná. Dokonca aj milovaný Dávid vyznáva to isté, keď vo svojom kajúcom žalme prehovorí: „*Proti tebe samému som zhrešil, urobil som, čo pokladáš za zlé. Preto si spravodlivý v tom, čo hovoríš, čistý, keď súdiš.*“ (Žalm 51,6). Teda, máš pravdu, Pane! Vo všetkom máš

pravdu! Dávid pripomína si, čo znamená život hriešneho človeka. 38. žalm je najväčšou pripomienkou toho, že každý človek je nemanželské dieťa bez otca a nie syn, ak neprešiel ohňom, vodou, víchricou, všetkým, do čoho ho Boh s výchovnými úmyslami voviedol, do čoho ho vohnal, potom pomohol mu prejsť a zachránil ho. Hriešnik je ako nemanželské dieťa. Je to tvrdé slovo, ale je to o nás. Nikto ho neprijíma za vlastného. Podľa mena otca ho nepoznajú! Statusu nemanželské dieťa sa nikdy nezbaví. Nemanželské dieťa nikto nepodporuje ani nevychováva, rozhodujúca je len úloha synov. Koľko matiek kvôli tomuto stavu preplakalo celé dni a noci? Koľko detí sa stalo bezduchým, nesúcim v sebe horkosť, pretože otec ich odvrhol a neprijal ich? To, čo pozemskí otcovia zanedbali a nedosiahli v živote svojich detí, len vlastných synov zneužili, to nebeský Otec stále zväzuje a uzdravuje smrťou svojho jednorodeného Syna. Synovia, drahé deti, boli ste prijatí do milosti! Nebeský Otec hovorí tým, ktorým v živote chýbalo dobré vzdelanie, palica, opasok, karhavé slovo, v očiach pozemských otcov sú to nemanželské deti: hľa, človek! Drahí bratia a milé sestry! Boh vytvoril individuálny tréningový plán pre každého. Áno, Ježiš to hovorí takto: „vezmi svoj kríž, zahod' všetko zo svojho doterajšieho života.“ Stratíť to, čo si považoval za nosnú silu, a postav sa ZA Toho, Ktorý povedal na kríži: „JE DOKONANÉ!“ Trest nie je trest, ale Božia láska. Je to prostriedok lásky nebies proti duchovnej arogancii, pýche, sebavedomiu, dôvere vo všetko ostatné a spokojnosti, ktorú sme dosiahli v živote viery. Nevenujme pozornosť skúške, ale predovšetkým Kristovej vernosti. Výchovný metóda naznačuje: je tu problém a aké je dobré, keď človek povie: Problém je vo mne! Sebaskúmanie pred Pánom. Sebaskúmanie, pri ktorom hovoríme: Začnime poslúchať Boha, Ktorého cieľom je zachrániť nás pre a na večný život a urobiť nás užitočnými pre službu Kristovi! Upierajme zrak na Ježiša, pôvodcu a završovateľa našej viery. On je Alfou a Omegou našich životov. Napomenutie je samozrejme, nemilosrdný proces. Zuby nám škrípu a ryhy našej duše miznú. Pán vypaľuje nesúce veci a čistí nás.

Oslobodzuje nás od našej závislosti. Odvádza pozornosť od lásky k peniazom. Sťahuje veci, aby zaplnil ich miesto. Berie nám to, aby dal sám seba. Snaží sa, aby sme Mu skutočne dôverovali. Formuje cez utrpenie, aby poukázal na: „Miloval som Ťa prvý.“ (1Jn 4,19) Aký je konečný výsledok tohto procesu? Ovocie, a to nie hocikaké. Zbiera sa skúškami Božími. Boh života nám udeľuje ovocie pokoja a spravodlivosti. To znamená, že ponúka budúcnosť namiesto deštruktívnej prítomnosti. Zajtrašok namiesto zakrpateného dneška. Ovocie pokoja a spravodlivosti je, keď si človek sám povie: „Ďakujem, Pane, aj za dni zlé a zákerné“. Zrelé ovocie. Vyrovnaná osobnosť vyskúšaná v ohni. Spravodlivý človek na strane spravodlivého Boha. Miesto radosti je po mnohých strastiach po boku Ježiša Krista. Zažiť na ceste trpiaceho Majstra, že budúcnosť je skutočne len s Ním a vedľa Neho zaistená. Trest? Výchova? Vzdelávanie. Boh sa k nám správa tak, ako sa otec správa k svojmu synovi. Áno, a predsa dáva viac smrťou vlastného jednorodeného Syna. Golgota sprostredkuje i dnes pokoj a spravodlivosť, aby človek vyznal a skutočne uveril: „Naozaj, tento človek bol Boží Syn!“ (Mk 14,39) Amen.

Modlitba:

„...on pôsobí bolesť, ale aj obväzuje, zraňuje, ale jeho ruky aj liečia. Zo šiestich úzkostí Ťa vyslobodí, v siedmich sa Ťa nedotkne zlé. V čase hladu Ťa vykúpi zo smrti a v čase vojny z moci meča. Budeš skrytý pred bičom jazyka a nebudeš sa báť násilia, že príde.[...] Budeš vedieť, že tvoj stan je bezpečný, a keď preveríš svoj príbytok, nič mu nebude chýbať.“ (Job 5,18-21.24)

„Hospodin povedal satanovi: „Nech Ťa Hospodin pokarhá, satan! Nech Ťa pokarhá Hospodin, ktorý si vyvolil Jeruzalem! Či on nie je obhorok, vytrhnutý z ohňa?“ (Zach 3,2)“

„Syn môj, neodvrhuj Hospodinovu výchovu a nezarmucuj sa pre jeho karhanie, lebo Hospodin karhá toho, koho miluje, ako otec syna, ktorého má rád.“ (Prís 3,11-12).“

„Pamätaj na Hospodina, svojho Boha, lebo on ti dáva schopnosť získavať bohatstvo, aby potvrdil svoju zmluvu, ktorú pod prísahou uzavrel s tvojimi otcami, ako je to dnes.“ (VMojž 8, 18)

„Prečo zmorený dostáva svetlo a načo je život zatrpknutým v duši, čo čakajú na smrť, ktorá neprichádza? Hľadajú ju síce viac ako ukryté poklady.“ (Job 3,20-21).“

„No nielen to, ale chválime sa aj súženiami, lebo vieme, že súženie vedie k vytrvalosti, ⁴ vytrvalosť k skúsenosti, skúsenosť k nádeji.“ (R 5,3-4)

„Zotrie im z očí každú slzu a smrť už viac nebude, ani smútok, ani nárek, ani bolesť už nebude, lebo čo bolo skôr, sa pominulo.“ (Jel 21,4)

„Boh mi však pomáha, Pán ma udržiava pri živote.“ (Žalm 54,6).“

Modlitba Pánova

Ofera: „Lud sa radoval z ich milodarov, lebo z celého srdca ochotne obetovali Hospodinovi.“ (IKron 29,9a).“

Požehnanie: „Aký blahoslavený je človek, ktorého Boh karhá! Nuž nepohrdaj výchovou Všemohúceho.“ (Job 5,17) Amen.

Záverečná pieseň: Žalm č. 86: 7-9. veršov: „Chcem Ti poďakovať vrelo...“

Tibor Sabovik

Čisté srdce obnov

**Čisté srdce obnov vo mne, Bože
mocný v mene Ježiša Krista, Syna
Tvojho Ťa prosím, lebo len v Neho
skladám svoju nádej. Trápim sa, no**

pomôcť si nemôžem. Pomôž mi,
keď vyznávam svoje hriechy pred
Tebou, aby ono opäť bolo čisté a
ja som pocítil úľavu, že môžem už
opäť predstúpiť pred Teba. Ducha,
prosím, tiež obnov v mojom vnútri,
aby sa ľahšie poddával len Tvojim
nariadeniam a moci toho zlého už
lepšie odolával. Viem, že dobrota
Tvoja mi pomôže kráčať po tej
správnej ceste a ja budem radostne
už oslavovať len Teba, venovať sa
viac Písmu Svätému a šíriť stále
to radostné Evanjelium, kým mi síl
dodáš tu v tejto časnosti. Pomôž mi
veriť, že tak ako sa staráš o mňa,
pomôžeš každému, kto sa úprimne k
Tebe obráti, oľutuje svoje hriechy a
odteraz bude len Tebe slúžiť. Amen.